

143868

Repertoriumnummer 2018 / 1743
Datum van uitspraak 05 maart 2018
Rolnummer 2016/AR/1818

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

misleidende
marktpraktijken
(stakingsvorderingen en
dwangsommen)

FOD Economie
Art. XVII.6 WER

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001057786-0001-0035-02-01-1

In de zaak van:

MONA VISA b.v.b.a., met maatschappelijke zetel te 8800 Roeselare, Oostnieuwkerkesteenweg 3, ingeschreven in de KBO met ondernemingsnummer 0867.710.431

Appellante, met als raadsman mr. Lieven Debrabander, advocaat te 8800 Roeselare, Brugsesteenweg 51, (ref. 4897/14)

Tegen:

NORMALU s.a.s., vennootschap naar Frans recht, met maatschappelijke zetel te 68680 Kembs (Frankrijk), route du Sipes, ingeschreven in het handelsregister van Mulhouse onder het nummer 946 750 635;

Geïntimeerde, met als raadsman mr. Fernand De Visscher, advocaat te 1050 Brussel, Louizalaan 149 bus 20, (ref. /)

velt het hof het volgend arrest:

1. DE RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

1. Het hoger beroep bij verzoekschrift van 18 oktober 2016 werd ingesteld tegen het vonnis van 4 augustus 2016 van de voorzitter van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Kortrijk zetelend zoals in kort geding met AR-nummer A/15/03586.
2. Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.
3. De procedure verliep op tegenspraak. Partijen werden gehoord op de openbare zitting van 19 februari 2018. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

2. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

4. Normalu is een vennootschap naar Frans recht die spanplafonds uit PVC van haar internationaal merk "Barrisol" vervaardigt en verdeelt.

Haar website bevat de volgende informatie:

"Een Barrisol spanplafond is een onontvlambare Pvc folie (Bs1-d0, B s2-d0, Bs3-d0, naargelang het type van de folie) die met behulp van een specifiek profiel bevestigd op de muuromtrek onder warmte gespannen wordt. (gepatenteerd).

...

Via opwarming wordt het doek in de randprofielen gespannen. Na afkoeling staat het doek strak gespannen en is vlakker dan eender welke andere plafondafwerking.

...

PLAATSINGSVOORWAARDEN

...

Voor een verbouwing is het voor de installatie van een Barrisol plafond niet altijd vereist dat de meubels verplaatst worden. De klant verwijderd wel alle kleine elementen en planten. De klant zal ook instaan om de meubels te beschermen met dekens of ander afdek materiaal (vooral hoogglans meubelen of meubelen met een grote waarde).

...

Richtbare spots kunnen over het algemeen in een Barrisol plafond geplaatst worden.

Gebruik nooit spots waarvan de sterkte hoger is dan 50 watt.

Die spots waarvan de temperatuur aan de buitenring hoger is dan 60°C, zijn niet geschikt om in een Barrisol plafond te plaatsen, zelfs al beschikken ze over een isolatierondelle." (stuk E.1 Normalu, zie ook stuk 16 Mona Visa).

5. Op 2 januari 2014 meldde Mona Visa op haar website www.monavisa.be het volgende:

"Sinds jaar en dag drukken schilderijen en tekeningen gevoelens en verbeelding uit. Vroeger dacht men dat unieke plafondschilderijen en prachtige wandtekeningen alleen in het huis van een kunstenaar thuis hoorden. Sinds MonaVisa® tot leven werd geroepen, behoort die gedachte tot

het verleden. Onze creatieve wand- en plafonddoeken zijn de perfecte oplossing om nog een stap verder te gaan en elk interieur te voorzien van een persoonlijke touch.

...

MonaVisa® is een polyester geweven doek met polyuretaanocating.

...

Bovendien kan er op het MonaVisa-doek een digitale print naar keuze komen waardoor uw spanplafond perfect gepersonaliseerd kan worden. Met de digitale prints geven we aan elke ruimte een creatieve en persoonlijke toets. Onze spanplafonds worden door eigen ervaren vakmensen geplaatst.

Waarom kiezen voor MonaVisa?

...

- *Naadloos (blanco) tot 5,10 m breedte en 49,90 m lengte*

...

- *In- & opbouw van lichtarmaturen perfect mogelijk.*

Montage van een spanplafonddoek

- *Plaatsing verloopt snel*
- *Plaatsing gebeurt bij kamertemperatuur, geen extra verwarming nodig tijdens de montage*
- *Geen geurhinder*
- *Beperkt afval*

MONTAGE VOLDOET AAN HOGE EISEN:

- *Milieuvriendelijk: Oëko-tex Standaard 100*
- *Brandveiligheid: Brandklasse M1 en B1*
- *100% chloorbestendig en PVC-vrij” (stuk B.1, bijlage 9 Normalu).*

Bepaalde plafond- en wandprofielen waren vervaardigd uit PVC, andere uit geëxtrudeerd aluminium (zie stuk B.1, bijlage 10 Normalu).

Het MonaVisa® standaard spanplafond was in principe het product dat standaard gebruikt zou worden indien het doek enkel een esthetische functie had. Het was “*tot 15x sterker dan klassieke PVC-spanplafonds*”. Bepaalde varianten van de spanplafonds hadden verbeterde akoestische eigenschappen (door microperforaties

(zie stuk 10 Mona Visa)) of waren lichtdoorlatend, antibacterieel, waterafstotend of vet- en stofafstotend (zie stuk B.1, bijlagen 11-16 Normalu).

Op de website stond tot slot een conformiteitscertificaat op naam van Clipso Productions s.a.s.. Het gold echter tot 14 april 2013 (stuk B.1, bijlage 17 Normalu).

Identieke of gelijkaardige mededelingen werden vermeld in de commerciële brochure van Mona Visa van niet nader gekende datum. Deze brochure bevat onder het hoofdstuk "We compare" een vergelijkende tabel tussen MonaVisa®, gipsplaten, klassieke PVC spanplafonds, behangpapier en systeemplafond op vlak van onder andere voorbereiding, inbouwelementen, prints, brandklasse, krasbestendigheid en afwasbaarheid (zie stuk B.5 Normalu).

In een andere brochure (van evenmin nader gekende datum) verwees Mona Visa naar volgende certificaten (zie stuk B.6 Normalu):

- *Oeko-Tex Standaard 100 Environmentally-Friendly product* (milieuvriendelijk product)
- *Fire Class M1 and B1* (brandklasse)
- *Rina certificate: Can be used in maritime environment* (kan gebruikt worden in maritieme omgeving)
- *100% PVC-free* (100% PVC-vrij)
- *Chlorine-resistant* (chloorbestendig)
- *Certified Sanitized* (gecertificeerd Sanitized)

6. Bij aangetekende brief van 1 april 2014 stelden de raadsleden van Normalu Mona Visa in gebreke omdat haar website en commerciële brochure misleidende informatie bevatten.

Ten eerste stelde Mona Visa zich voor als ontwikkelaar en fabrikant van haar eigen systeem spanplafonds. Als fabrikant diende Mona Visa te beschikken over de vereiste certificaten. Op een uitzondering na (het certificaat door RINA) waren de op de website voorgestelde certificaten niet opgesteld op naam van Mona Visa (zie stukken 6.1-8 Mona Visa en stukken B.3.a-hbis Normalu).

Ten tweede beweerde Mona Visa dat de plaatsing van de spanplafonds koud zou gebeuren, terwijl het gebruik van een verfstripper (met temperaturen tot bijna 600° C) noodzakelijk is.

Ten derde beweerde Mona Visa ook dat de spanplafonds 100% PVC-vrij zijn terwijl de profielen uit PVC bestaan.

Ten vierde bevatten de commerciële brochures vergelijkende tabellen met verschillende onjuistheden en/of op geen objectieve elementen gebaseerd.

Ten vijfde was ook de bewering, als zouden haar spanplafonds 15 keer sterker zijn dan PVC-spanplafonds, niet gegrond op objectieve elementen.

Tot slot was ook de vermelding over 250.000 perforaties per vierkante meter misleidend.

Er was dus sprake van oneerlijke mededinging waarvan de onmiddellijke staking gevorderd werd, alsook een schriftelijke bevestiging tegen uiterlijk 16 april 2014 (stuk A.1 Normalu).

7. Op 8 april 2014 betwistte de raadsman van Mona Visa het standpunt van Normalu, maar had enige tijd nodig om het te ontkrachten (stuk 1 Mona Visa en stuk A.2 Normalu).
8. Op 16 april 2014 wees de raadsman van Mona Visa op de schending van de rechten van verdediging omwille van de vaagheid van de ingebrekestelling en het gebruik van Franstalige stukken. Verder betwistte hij dat Mona Visa zich ooit geuit had als producent van spanplafonds. Zij kocht doeken aan, sneed ze op maat en liet ze bedrukken. Alle certificaten stonden op naam van Clipso, het enige merk dat Mona Visa verdeelde .

Verder ontkende hij het gebruik van verfstrippers en bevestigde dat het 100% PVC-vrij zijn enkel sloeg op de doeken. De vergelijkende tabel bevatte uitsluitend waarheden. Ook de stellingen over de sterkte en de akoestische perforaties werd gehandhaafd. De communicatie door Mona Visa liet de consument toe juiste en weloverwogen keuzes te maken. In geval van een procedure zou een gepaste tegeneis gesteld worden (stuk 2 Mona Visa en stuk A.3 Normalu).

9. In hun reactie van 4 december 2014 handhaafden de raadsliden van Normalu op hun beurt hun eerder ingenomen standpunt. Zij stelden wel vast dat Mona Visa haar website op bepaalde en beperkte punten aangepast had, maar dit was ruimschoots onvoldoende (stuk A.4 Normalu).

10. Op 8 december 2014 antwoordde de raadsman van Mona Visa binnen de twee maanden te zullen antwoorden. In zijn inhoudelijke reactie van 2 februari 2015 handhaafde ook hij het eerder ingenomen standpunt (stukken 3-4 Mona Visa en stukken A.5-6 Normalu).
11. Op 10 april 2015 meldde de website www.monavisa.be onder "Certificaten" dat een beperkt aantal bedrijven profiteren van een productcertificatie. MonaVisa® gebruikte enkel producten die voldoen aan alle veiligheidsnormen zodat de installatie uitgevoerd kon worden conform de normen. Dit werd bevestigd door middel van certificatie en keuring door officiële Franse en internationale instanties. Bij vijf van de acht certificaten verwees Mona Visa uitdrukkelijk naar Clipso (stuk B.2 Normalu).
12. Op 13 augustus 2015 liet Normalu overgaan tot dagvaarding van Mona Visa voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Kortrijk, zetelend zoals in kort geding om de staking te horen bevelen van de oneerlijke marktpraktijken.
13. Zoals aangekondigd, stelde Mona Visa tijdens de procedure in eerste aanleg bij conclusie van 29 september 2015 een tegeneis in.
14. In november 2015 paste Mona Visa haar website www.monavisa.be onder "Certificaten" enigszins aan door te vermelden dat de certificaten enkel geldig waren voor de onbedrukte doeken. Bovendien voegde Mona Visa ook prestatieverklaringen (*declaration of performance*) voor onbedrukte doeken toe (stuk B.2bis Normalu, zie ook stuk B.2ter Normalu voor de situatie op 5 februari 2016).
15. Bij **vonnis van 4 augustus 2016** oordeelde de dienstdoende voorzitter als volgt:

"Verklaren de hoofdeis en de tegeneis ontvankelijk;

Verklaren de hoofdeis in de volgende mate gegrond;

1. Stellen vast dat de BVBA MonaVisa zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door spanplafonds in de handel te brengen, zonder hiervoor een prestatieverklaring te hebben opgesteld overeenkomstig de Verordening 305/2011 van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad;

PAGE 01-00001057786-0007-0035-02-01-4

2. Bevelen de BVBA MonaVisa de staking van elke commercialisering van spanplafonds, zonder hiervoor een prestatieverklaring te hebben opgesteld en verkregen overeenkomstig de Verordening 305/2011 van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad, zolang zij deze producten onder haar eigen naam of merknaam in de handel brengt of deze producten zodanig wijzigt dat de conformiteit ervan met de prestatieverklaring in het gedrang kan komen, namelijk door ze te bedrukken, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per offerte, verkoop of levering van een spanplafond dat in strijd met dit vonnis zou aangeboden, verkocht of geleverd worden, vanaf het verstrijken van dertig dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis, met een maximum aan te verbeuren bedragen voor 50.000,00 EUR;
3. Stellen vast dat de BVBA MonaVisa zich schuldig heeft gemaakt aan misleidende marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures te stellen dat haar spanplafonds geen PVC bevatten;
4. Bevelen de BVBA MonaVisa de staking van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, dat haar spanplafonds geen PVC bevatten, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf het verstrijken van dertig dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis, met een maximum aan te verbeuren bedragen voor 25.000,00 EUR;
5. Stellen vast dat de BVBA MonaVisa, bij gebrek aan de controleerbaarheid van de vergeleken kenmerken, zich schuldig heeft gemaakt aan onrechtmatige vergelijkende reclame en aan misleidende reclame door op haar website en in haar commerciële brochures te stellen dat:
- de plaatsing van spanplafonds uit polyester weinig voorbereiding vereist, of weiniger [sic] dan spanplafonds uit PVC;
 - het bij spanplafonds uit PVC moeilijk is om elementen in de spanplafonds in te bouwen, of moeilijker dan bij spanplafonds uit polyester;
 - de mogelijkheid om spanplafonds uit PVC te bedrukken beperkt is, of beperkter dan bij spanplafonds uit polyester;

- *spanplafonds uit PVC niet krasbestendig zijn, of minder krasbestendig dan spanplafonds uit polyester;*
- *spanplafonds uit PVC moeilijk te reinigen zijn, of moeilijker dan spanplafonds uit polyester;*
- *spanplafonds uit polyester 15 keer steviger zouden zijn dan spanplafonds uit PVC,*

6. Bevelen de BVBA MonaVisa de staking van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, dat:

- *de plaatsing van spanplafonds uit polyester weinig voorbereiding vereist, of weiniger [sic] dan spanplafonds uit PVC;*
- *het bij spanplafonds uit PVC moeilijk is om elementen in de spanplafonds in te bouwen, of moeilijker dan bij spanplafonds uit polyester;*
- *de mogelijkheid om spanplafonds uit PVC te bedrukken beperkt is, of beperkter dan bij spanplafonds uit polyester;*
- *spanplafonds uit PVC niet krasbestendig zijn, of minder krasbestendig dan spanplafonds uit polyester;*
- *spanplafonds uit PVC moeilijk te reinigen zijn, of moeilijker dan spanplafonds uit polyester;*
- *spanplafonds uit polyester 15 keer steviger zouden zijn dan spanplafonds uit PVC,*

telkens onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf het verstrijken van dertig dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis, met een maximum aan te verbeuren bedragen voor 25.000,00 EUR;

Wijzen het meer of anders bij hoofdeis - in hoofdorde of in ondergeschikte orde - gevorderde af als ongegrond;

Wijzen de tegeneis af als ongegrond;

Veroordelen de BVBA MonaVisa tot de kosten van het geding en stellen deze tot op heden aan de kant van de vennootschap naar Frans recht SAS Normalu vast op 271,89 EUR kosten van dagvaarding en rolzetting en op 1.440,00 EUR geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding;

Bevelen de griffier mededeling te doen van dit vonnis en eventuele voorziening ertegen, overeenkomstig art. XVII.6. WER;

Verklaren dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elke voorziening en zonder borgstelling.”

16. Op 19 september 2016 liet Normalu overgaan tot betekening van dit vonnis aan Mona Visa. Er werd bevel gegeven tot de voormelde stakingen onder verbeurte van de bepaalde dwangsommen (stuk H.1 Normalu).
17. Diezelfde 19 september 2016 ondertekende ██████████, zaakvoerder van I.F.B. b.v.b.a., vast vertegenwoordiger van Mona Visa, prestatieverklaringen voor respectievelijk bedrukte en onbedrukte polyester spanplafonds (stukken 18.1-2 Mona Visa en stukken B.10.a-b Normalu).
18. Op 18 november 2016 maakte gerechtsdeurwaarder Marc Vermeulen op verzoek van Normalu een proces-verbaal van vaststelling op waaruit bleek dat Mona Visa haar website www.monavisa.be op verschillende plaatsen aangepast had. Zo voegde zij herhaaldelijk de vermelding "Clipso®" bij de door haar geplaatste spanplafonds (zie stuk B.8 Normalu, zie ook stuk B.2^{quater} Normalu).

In haar brochure kleefde Mona Visa in de vergelijkende tabel de kolom over de klassieke PVC spanplafonds af met een foto (zie stuk 11 Mona Visa en stuk B.9 Normalu).
19. Op 14 december 2016 gaf gerechtsdeurwaarder Wim Vertommen - omwille van de op 18 november 2016 vastgestelde inbreuken op de punten 4 en 6 van het bestreden vonnis – bevel aan Mona Visa tot betaling de verbeurde dwangsommen ten belope van 50.846,33 euro (stuk H.2 Normalu).
20. Op 31 januari 2017 ondertekende ██████████ drie nieuwe prestatieverklaringen voor bedrukte en onbedrukte polyester spanplafonds (stukken 18.3-5 Mona Visa en stukken B.10.c-e Normalu).

3. DE VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

21. Voor een uiteenzetting van de grieven, het voorwerp van de eisen en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de procedurestukken in hoger beroep.
22. Mona Visa vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie:

“Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw rechtdoende te zeggen voor recht dat:

De HOOFDEISEN in hoofdorde ongegrond worden verklaard, minstens moet in ondergeschikte orde concludante toegelaten worden tot het bewijs via een expertise betreffende de essentiële kenmerken en verschillen van een polyester doek en een PVC folie en moeten de dwangsommen minstens gehalveerd worden;

De UITBREIDING VAN DE HOOFDEIS af te wijzen als onontvankelijk minstens ongegrond;

De TEGENEISEN wel gegrond zijn als volgt:

De TEGENEIS gegrond te verklaren, in rechte vast te stellen dat twee vermeldingen (nl. vermelding “folie” en vermelding “500 cm”) op de ARTOLIS by BARRISOL folder (stuk 12) een misleidende marktpraktijk uitmaken wegens niet correcte feitelijke gegevens en de staking ervan te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 € per inbreuk en per dag;

De TEGENEIS gegrond te verklaren, in rechte vast te stellen dat NORMALU BARRISOL zich schuldig maakt aan een misleidende marktpraktijk door aan de particuliere consument niet te vermelden noch op haar website noch op enige andere publiciteit dat haar spanplafonds uit PVC-folie bestaan en dat de ruimte/lokaal waarin geplaatst wordt moet opgewarmd worden tot minstens 50°C en de staking van de commercialisering van haar spanplafonds te bevelen onder verbeurte aannemer een dwangsom van 5.000,00 € per inbreuk en per dag;

De TEGENEIS gegrond te verklaren, in rechte vast te stellen dat NORMALU BARRISOL zich schuldig maakt aan een misleidende marktpraktijk door te vermelden op haar website dat haar spanplafonds snel en proper geplaatst kunnen worden zonder dat meubels moeten verplaatst worden en dat alle verlichting kan ingebouwd worden en de staking van de berichtgeving of informatie te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 € per inbreuk en per dag;

Kosten:

Rolrecht beroep 210,00 €

Maximum RPV voor niet in geld waardeerbare zaken wegens oeverloos debat zoals hierboven aangevoerd:

RPV eerste aanleg: 12.000,00 ;

RPV beroep: 12.000,00 €"

23. Normalu vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie samengevat:

"Wat het hoger beroep van Mona Visa betreft:

- het ongegrond te verklaren,

- in ondergeschikte orde, indien uw hof van oordeel zou zijn dat de producten verhandeld door Mona Visa geen spanplafonds zouden zijn en dus niet zouden vallen onder de geharmoniseerde norm EN 14716, punten 1 en 2 van het dispositief van het vonnis a quo te vervangen door de volgende punten :

1. vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan oneerlijke marktpraktijken in de zin van artikel VI.104 van het Wetboek van economisch recht door op haar website en in haar commerciële brochures aan te geven dat zij "spanplafonds" verdeeld terwijl haar producten niet beantwoorden aan de definitie gegeven in artikel 3.1 van de geharmoniseerde norm "spanplafonds" (EN 14716);

2. Mona Visa de staking te bevelen van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, waarin haar producten als "spanplafonds" worden gekwalificeerd zolang haar producten niet beantwoorden aan de definitie

gegeven in artikel 3.1 van de geharmoniseerde norm "spanplafonds" (EN 14716), onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

2bis. vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan oneerlijke marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures aan te geven dat haar plafonds een CE-markering volgens de geharmoniseerde norm "spanplafonds" (EN 14716) zouden dragen en haar plafonds met deze CE-markering ook effectief aan te bieden en te verkopen, terwijl Mona Visa hiervoor geen toelating heeft;

2ter. Mona Visa de staking te bevelen van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, waarin zij aangeeft dat haar plafonds een CE-markering volgens de geharmoniseerde norm "spanplafonds" (EN 14716) dragen, alsook de staking van elke aanbod, verkoop of levering van een plafond die een dergelijke CE-markering draagt, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

2quater. vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan oneerlijke marktpraktijken door na te laten de nodige corrigerende maatregelen te nemen ten opzichte van de producten die zij bij Clipso aankoopt, hetzij door de producten die met de door Clipso aangebrachte CE markering verdeeld werden conform te maken met de prestatieverklaring opgesteld door Clipso hetzij door deze producten uit de handel te nemen of terug te roepen;

2quinquies. Mona Visa te bevelen de nodige corrigerende maatregelen te nemen ten opzichte van de producten die zij bij Clipso of bij elke andere fabrikant van spanplafonds aankoopt, hetzij door de producten die met de door de fabrikant aangebrachte CE-markering verdeeld werden conform te maken met de prestatieverklaring opgesteld door deze fabrikant hetzij door deze producten uit de handel te nemen of terug te roepen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per dag dat de nodige corrigerende maatregelen door Mona Visa niet worden genomen, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

Wat het incidenteel beroep van Normalu betreft:

Het ontvankelijk en gegrond te verklaren en het bestreden vonnis te hervormen enkel in de mate dat :

- het niet vaststelde dat de beweringen van Mona Visa, op haar website en in haar commerciële brochures, waarbij Mona Visa zichzelf voorstelt als een producent van spanplafonds, zonder duidelijk aan te geven dat de producten die zij verdeelt afkomstig zijn van Clipso, de gemiddelde consument misleiden of kunnen misleiden over de commerciële oorsprong van de producten die Mona Visa verdeelt en misleidende marktpraktijken uitmaken, en het door Normalu in dit verband gevorderde stakingsbevel niet uitsprak ;
- het niet vaststelde dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan misleidende marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures naar certificaten of labels te verwijzen die vervallen zijn of op niet meer van kracht zijnde normen gebaseerd zijn, of naar certificaten of labels te verwijzen in verband met producten of productreferenties die gewijzigd werden of niet gedekt zijn door de certificaten of labels in kwestie, en het door Normalu in dit verband gevorderde stakingsbevel niet uitsprak ;
- het niet vaststelde dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan misleidende marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures te stellen dat haar spanplafonds uit polyester koud worden geplaatst en microperforaties vertonen, en het door Normalu in dit verband gevorderde stakingsbevel niet uitsprak ;

en bijgevolg :

A.1. vast te stellen dat de beweringen van Mona Visa, op haar website en in haar commerciële brochures, waarbij Mona Visa zichzelf voorstelt (of tenminste voorstelde) als een producent van spanplafonds, zonder duidelijk aan te geven dat de producten die zij verdeelt afkomstig zijn van Clipso, de gemiddelde consument misleiden of kunnen misleiden over de commerciële oorsprong van de producten die Mona Visa verdeelt en misleidende marktpraktijken uitmaken;

A.2. *Mona Visa te verbieden om op haar website of op elke andere manier, reclame te voeren waarbij zij zichzelf expliciet of impliciet als producent van haar eigen systeem van spanplafonds voorstelt, zonder duidelijk aan te geven dat zij de producten die zij verdeelt in werkelijkheid niet produceert maar afneemt van Clipso of van een andere producent, zolang dit het geval zal zijn, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;*

B.1 *vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan misleidende marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures te verwijzen naar:*

- o certificaten of labels die vervallen zijn,*
- o certificaten of labels die op niet meer van kracht zijnde normen gebaseerd zijn,*

en naar certificaten of labels te verwijzen in verband met producten:

- o waarvoor deze labels of certificaten niet meer gelden omdat deze producten gewijzigd werden, of*
- o waarvoor deze labels of certificaten niet gelden omdat deze producten nooit gedekt zijn geweest door de certificaten of labels in kwestie;*

B.2. *Mona Visa de staking te bevelen van elke verwijzing, op haar website en op elke andere manier, naar:*

- o certificaten of labels die vervallen zijn, of*
- o certificaten of labels die op niet meer van kracht zijnde normen gebaseerd zijn, of*

naar certificaten of labels te verwijzen in verband met producten:

- o waarvoor deze labels of certificaten niet meer gelden omdat deze producten gewijzigd werden;*
- o waarvoor deze labels of certificaten niet gelden omdat deze producten nooit gedekt zijn geweest door de certificaten of labels in kwestie,*

met inbegrip van enige algemene verwijzing naar een certificaat of label terwijl dit certificaat of label enkel geldt voor welbepaalde referenties,

onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

C.1. vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan misleidende marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures te stellen dat haar spanplafonds uit polyester koud worden geplaatst en microperforaties vertonen;

C.2. Mona Visa de staking te bevelen van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, dat haar spanplafonds uit polyester koud worden geplaatst of microperforaties vertonen, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

Wat de uitbreiding in graad van beroep van de hoofdeisen van Normalu betreft:

Deze ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg:

*D.1 vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door te **verklaren** dat haar beprunte spanplafonds **conform de geharmoniseerde norm EN:14716** zijn zonder hiervoor de typeonderzoeken vereist door deze norm te hebben laten uitvoeren overeenkomstig verordening 305/2011 van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad ;*

*D.2 Mona Visa de staking te bevelen van elke **berichtgeving**, op haar website of op elke andere manier, waarbij zij rechtstreeks of onrechtstreeks zou verklaren dat haar spanplafonds of sommige categorieën van haar spanplafonds, **conform de geharmoniseerde norm EN:14716** zijn, terwijl Mona Visa de typeonderzoeken vereist door deze norm niet zou hebben laten uitvoeren voor deze spanplafonds of categorieën van spanplafonds, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest ;*

E.1 vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door spanplafonds, onder meer beprinte spanplafonds, **in de handel te brengen of aan te bieden** zonder dat zij hiervoor de **typeonderzoeken** bepaald door de toepasselijke geharmoniseerde norm heeft laten uitvoeren overeenkomstig verordening 305/2011 van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad ;

E.2 Mona Visa de staking te bevelen van elke **commercialisering of aanbod** van spanplafonds, in het bijzonder beprinte spanplafonds, zonder dat zij hiervoor de **typeonderzoeken** bepaald door de toepasselijke geharmoniseerde norm heeft laten uitvoeren overeenkomstig verordening 305/2011 van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per dag dat een dergelijk aanbod zou worden gemaakt op haar website of op elke andere manier en van 5.000 EUR per verkoop of levering van een spanplafond dat in strijd met het tussen te komen arrest zou verkocht of geleverd worden, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest;

F.1. vast te stellen dat Mona Visa zich schuldig heeft gemaakt aan misleidende marktpraktijken door op haar website te stellen dat haar spanplafonddoeken geen PVC bevatten zonder te vermelden dat de bijhorende profielen uit PVC bestaan;

F.2. Mona Visa de staking te bevelen van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, dat haar spanplafonddoeken geen PVC bevatten zonder te vermelden dat de bijhorende profielen uit PVC bestaan, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf de betekening van het tussen te komen arrest ;

Voor het overige:

- De punten 1 t/m 6 uit het dispositief van het vonnis a quo te bevestigen;
- Mona Visa te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding wegens het tergend en roekeloos procederen ten bedrage van 2.500,00 EUR;

- *Mona Visa te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 1440 EUR voor de eerste aanleg en van 12.000 EUR voor de beroepsprocedure;*

- *De vrijgave te bevelen van de door Mona Visa op het rekeningnummer BE75 6304 0733 1351 geconsigneerde som vermeerderd met de interesten ten gunste van Normalu."*

4. DE BEOORDELING

4.1 De toelaatbaarheid van het hoofd- en incidenteel beroep

24. Het bestreden vonnis werd op initiatief van Mona Visa betekend op 19 september 2016. Het exploit van betekening wordt voorgelegd (stuk H.1 Normalu). Het hoofdberoep is dan ook tijdig en regelmatig naar vorm.

Ook het hof stelt geen ambtshalve op te werpen middelen van ontoelaatbaarheid van het hoger beroep vast. Het hoofdberoep is bijgevolg toelaatbaar.

25. In toepassing van artikel 1054 van het Gerechtelijk Wetboek is ook het incidenteel beroep toelaatbaar.

4.2 De gegrondheid van het hoofd- en incidenteel beroep

26. In toepassing van artikel XVII.1 van het Wetboek van economisch recht stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt de staking van een zelfs onder het strafrecht vallende daad die een inbreuk maakt op de bepalingen van dit wetboek.

In hoger beroep behoort het hof bijgevolg in eerste instantie na te gaan of er inbreuken gepleegd werden op de eerlijke marktpraktijken om vervolgens de staking te bevelen van de gebeurlijke vastgestelde inbreuken.

Met betrekking tot de oorspronkelijke hoofdeis draagt Normalu de bewijslast omtrent het bestaan van een daad die een inbreuk op de eerlijke marktpraktijken uitmaakt. Met betrekking tot de oorspronkelijke tegeneis draagt Mona Visa de bewijslast.

4.2.1 Hoofdberoep over de hoofdeis

4.2.1.1 Bouwproduct en geharmoniseerde norm

27. Een eerste blijvende betwisting tussen partijen is de vraag of de Verordening (EU) Nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van de Richtlijn 89/106/EEG van de Raad (hierna “de Verordening”) toepasselijk is op de door Mona Visa geplaatste doeken.
28. Artikel 2.1 van de Verordening definieert een “*bouwproduct*” als elk product of kit dat wordt vervaardigd en in de handel wordt gebracht om blijvend te worden verwerkt in bouwwerken of delen ervan, en waarvan de prestaties gevolgen hebben voor de prestaties van het bouwwerk met betrekking tot de fundamentele eisen voor bouwwerken.

In toepassing van artikel 4 van de Verordening stelt de fabrikant, indien een bouwproduct onder een geharmoniseerde norm valt of in overeenstemming is met een daarvoor verstrekte Europese technische beoordeling, een prestatieverklaring op wanneer een dergelijk product in de handel gebracht wordt.

Dergelijke prestatieverklaring formuleert conform artikel 6 van de Verordening de prestaties van bouwproducten met betrekking tot hun essentiële kenmerken overeenkomstig de relevante geharmoniseerde technische specificaties.

De CE-markering wordt aangebracht op bouwproducten waarvoor de fabrikant een prestatieverklaring overeenkomstig de artikelen 4 en 6 opgesteld heeft.

Door de CE-markering aan te brengen of te laten aanbrengen, geven de fabrikanten te kennen dat zij de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de conformiteit van het product met de aangegeven prestaties en de naleving van alle eisen die zijn vastgelegd in deze Verordening en in andere relevante uniale harmonisatiewetgeving waarin het aanbrengen van een markering voorgeschreven wordt.

29. Concreet is het hof, zoals de eerste rechter, van oordeel dat de door Mona Visa geplaatste doeken wel degelijk beschouwd moeten worden als een bouwproduct.

Immers, het begrip "*bouwproduct*" moet zeer ruim opgevat worden en omvat basisproducten, eindproducten of halffabricaten en kits (zie brochure van de FOD Economie in stuk D.2, p. 12 Normalu).

Bovendien worden de door Mona Visa geplaatste doeken verwerkt in bouwwerken en hebben de prestaties ervan gevolgen voor de prestaties van het bouwwerk met betrekking tot minstens de fundamentele eis van de brandveiligheid en voor bepaalde akoestische doeken ook op de fundamentele eis van de bescherming tegen geluidshinder in de zin van bijlage 1 aan de Verordening.

Dat de door Mona Visa geplaatste doeken een bouwproduct zijn, blijkt overigens ook uit bijlage IV "*Productgebieden en eisen voor TBI's*" (d.i. technische beoordelingsinstantie) aan de Verordening. Onder nummer 21 ervan worden namelijk uitdrukkelijk "*in- en uitwendige afwerkingen voor wanden en plafonds, kits voor scheidingswanden*" vermeld.

Mona Visa kan niet ernstig betwisten dat de Clipso-doeken een bouwproduct zijn, nu Clipso zelf in haar CE-attest expliciet verwijst naar de Verordening (zie stuk B.3.gbis Normalu). Ook Mona Visa zelf refereert naar het begrip "*bouwproduct*" in haar eigen prestatieverklaringen (zie stukken 18.1-5 Mona Visa).

30. Nu vaststaat dat de door Mona Visa geplaatste doeken een bouwproduct zijn, rijst de vraag of zij ook vallen onder de geharmoniseerde norm EN 14716:2004 "*Spanplafonds – Eisen beproevingsmethoden*", die in werking getreden is op 1 oktober 2005 (zie Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van de Verordening in stuk D.5 Normalu).

Artikel 3.1 van deze norm verstaat onder "*spanplafond*" plafondbedekkingen die bestaan uit een continu oppervlak van één strook of samengestelde stroken die onder spanning gehouden worden bij hun uiteinden door een bevestigingssysteem dat demontage en hermontage toelaat. Dit bevestigingssysteem wordt afzonderlijk verkocht. Die strook of stroken zijn enkel- of meervoudige lagen, gecoate stoffen of stoffen van gecoat garen of monofilamenten. Spanplafonds zijn al dan niet

geperforeerd (zie definitie van “*plafonds tendus*” in stuk 17 Mona Visa en stuk D.4 Normalu).

Naar het oordeel van het hof blijkt uit hoofdstuk 4.4 “*Eisen voor bevestigingssystemen*” van de norm EN 14716:2004 dat enkel het bevestigingssysteem geschikt moet zijn om voor demontage en hermontage (*exigences relatives aux systèmes de fixations: aptitude au démontage et remontage*). De demontage en hermontage werd niet als eis gesteld voor de (gecoate) stoffen.

Verder moet vastgesteld worden dat Mona Visa zelf op haar website consequent gebruik maakt van het begrip “*spanplafond*” (en niet van “*gespannen plafondafwerking*”) en een volledig stappenplan beschrijft, dat strookt met de hoger geciteerde definitie (zie stuk B.2 Normalu).

In de gegeven omstandigheden vallen de door Mona Visa geplaatste doeken wel degelijk onder de voormelde norm.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het artikel uit het tijdschrift “*Architect*” (stuk 15 Mona Visa). Vooreerst gaat dit artikel verder dan de norm door te vereisen dat een spanplafond *volledig* toegankelijk en hermonteerbaar moet zijn. De term “*volledig*” wordt niet gehanteerd in de definitie of vereisten bepaald in de norm. Dat bij een polyesterplafond steeds twee zijden gemonteerd moeten blijven, impliceert ten tweede alleen dat de demontage en hermontage mogelijk meer werk en tijd zal vergen. De demontage en hermontage van polyesterplafonds is misschien beperkter, maar niet onmogelijk. Het doel, namelijk om de ruimte boven de spanplafond te bereiken (voor herstellingen), kan zowel bij PVC-, als bij polyesterplafonds bereikt worden.

31. Als bouwproduct in de zin van de Verordening en onderhevig aan de geharmoniseerde norm kunnen polyesterdoeken enkel verhandeld worden als er een prestatieverklaring voor opgesteld werd en zij een CE-markering dragen.
32. Mona Visa is de importeur en distributeur van de Clipso-doeken. Zij moet conform artikel 15 van de Verordening dan ook beschouwd worden als fabrikant en is onderworpen aan de verplichtingen van de fabrikant overeenkomstig artikel 11, wanneer zij een product *onder haar naam of merknaam in de handel brengt of* een al in de handel gebracht *bouwproduct zodanig wijzigt* dat de conformiteit met de prestatieverklaring in het gedrang kan komen.

Op dit vlak moet een onderscheid gemaakt worden tussen bedrukte en onbedrukte polyesterdoeken.

Wat de *onbedrukte* doeken betreft, moet vastgesteld worden dat Mona Visa deze aanvankelijk in de handel bracht onder haar eigen (merk)naam. Naderhand commercialiseerde Mona Visa de Clipso-doeken als dusdanig.

Wat de *bedrukte* doeken betreft, moet vastgesteld worden dat Mona Visa minstens de eigenschappen van de doeken wijzigde qua brandreactie. In conclusie erkent Mona Visa uitdrukkelijk dat het bedrukken van de doeken een impact heeft op de brandreactie, reden waarom zij eigen brandcertificaten behaalde bij Centexbel.

Met betrekking tot de *bedrukte* doeken, maakt Normalu bovendien aannemelijk dat de toevoeging van inkt op de Clipso-doeken de eigenschappen ervan qua hygiëne, milieu en gezondheid kan wijzigen. Stuk 8 van Mona Visa, namelijk een certificaat op naam van ██████████ over 100% katoen bedrukt met UV-bestendige inkten, overtuigt namelijk niet. Mona Visa verschaft geen plausibele uitleg of toelichting waarom zij geen eigen certificaat voor met inkt bedrukt polyester voorlegt.

33. Tot 19 september 2016, datum waarop Mona Visa twee prestatieverklaringen opstelde (zie stukken 18.1-2 Mona Visa), voldeed Mona Visa dus niet aan de Verordening. Terecht stelde de eerste rechter dan ook een met eerlijke marktpraktijken strijdige daad in de zin van artikel VI.104 van het Wetboek van economisch recht op dit punt vast.
34. Op het moment van de inleiding van de stakingsvordering door Normalu stonden de oneerlijke marktpraktijken vast. Het behoort aan de stakingsrechter om de staking te bevelen van dergelijke praktijken om de herhaling ervan te voorkomen (zie. Cass. 17 juni 2005, C040274N, www.juridat.be). Geen stakingsbevel uitspreken is slechts mogelijk wanneer het risico op herhaling van de oneerlijke marktpraktijk *uitgesloten* is (zie Cass. 25 juni 2015, C.14.0395.F, www.juridat.be). Uit de feitelijke gegevens die ter beschikking van het hof staan, blijkt dat Mona Visa stappen ondernam om zich te conformeren, maar niet dat zij een dergelijke ommezwaai realiseerde waardoor het ondenkbaar zou zijn dat zij in de toekomst nog een oneerlijke marktpraktijk zou stellen. Omdat het herhalingsgevaar principieel niet uitgesloten is, wordt het verbod toch opgelegd.

4.2.1.2 100% PVC-vrij

35. Over de vermelding van het 100% PVC-vrij zijn, oordeelde de eerste rechter als volgt:

“In haar brochure geeft de BVBA MonaVisa inderdaad aan dat haar spanplafond 100 % PVC vrij is, om dan helemaal achteraan haar brochure mee te geven dat de voor het opspannen van het doek gebruikte profielen uit PVC bestaan. Alhoewel van een consument verondersteld kan worden dat hij kennis neemt van alle elementen van een aangeboden product komt het ons voor dat hij door degelijke publiciteit om de tuin geleid wordt: van een plafond die beweerdelijk 100 % PVC vrij is, komt men uiteindelijk tot een plafond waar wel PVC-profielen in verwerkt zijn. Correcte informatie van de consument impliceert dat meteen duidelijk gesteld wordt dat het spanplafond door de gebruikte profielen niet 100 % PVC-vrij is. Wij bevelen de staking van dit onderdeel van de misleidende publiciteit.”

36. Het hof onderschrijft deze pertinente motivering en maakt haar tot de zijne. Aanvullend merkt het hof op dat het bevestigingssysteem integraal deel uitmaakt van een spanplafond (zie hoger geciteerde definitie uit artikel 3.1 van de geharmoniseerde norm). Hierdoor kan Mona Visa zich niet nuttig beroepen op het argument dat haar polyesterdoek 100%-PVC vrij is. Dit mag waar zijn, maar verengt ten onrechte een spanplafond tot enkel het doek.

De bewering, als zou een spanplafond 100% PVC-vrij, impliceert dan ook dat het bevestigingssysteem evenmin uit PVC mag bestaan. Nochtans blijkt uit de commerciële brochure van Mona Visa dat de profielen bestaan uit geëxtrudeerd PVC, dan wel aluminiumprofielen zijn waarop PVC-profielen geklikt worden (zie stuk 11 Mona Visa).

Ook het Landgericht Stuttgart oordeelde in die zin (stuk G.1 Normalu).

37. Ook na het bestreden vonnis bleef Mona Visa ten onrechte verwijzen naar een 100% PVC-vrij spanplafond. Pas in maart 2017 wijzigde Mona Visa haar website en vermeldde zij *“spanplafonddoeken zijn 10% chloorbestendig en PVC-vrij”* (stuk B.2quater Normalu, zie hierna).
38. Het oordeel van de eerste rechter op dit punt moet dan ook bevestigd worden.

4.2.1.3 Vergelijkende tabel

39. Reclame wordt in artikel I.8.13° van het Wetboek van economisch recht voor de toepassing van boek VI gedefinieerd als iedere mededeling die rechtstreeks of onrechtstreeks ten doel heeft de verkoop van producten te bevorderen, ongeacht de plaats of de aangewende communicatiemiddelen.
40. Concreet bestaat er terecht geen betwisting tussen partijen dat de commerciële brochures van Mona Visa als reclame in de zin van deze definitie beschouwd moeten worden.
41. Vergelijkende reclame in de zin van artikel I.8.14° van het Wetboek van economisch recht is elke vorm van reclame waarbij een concurrent dan wel door een concurrent aangeboden goederen of diensten uitdrukkelijk of impliciet genoemd worden.

Het begrip “*vergelijkende reclame*” moet ruim geïnterpreteerd worden (zie R. STEENNOT, G. STRAETMANS, E. TERRYN, B. KEIRSBILCK en B. WYSEUR, Consumentenbescherming (2008-2014) en Marktpraktijken (2011-2014), *TPR* 2015-3/4, nr. 73 e.v.).

42. Vanuit het oogpunt van de consument zijn PVC-spanplafonds en polyester-spanplafonds substitueerbare goederen zodat Mona Visa en Normalu als concurrenten beschouwd moeten worden (cf. HvJ 19 april 2007, *De Landtsheer Emmanuel*, ECLI:EU:2007:230, www.curia.europa.eu).
43. Bij algemene publieksreclame (zoals hier via de commerciële brochures) is de maatstaf voor de identificatievereiste de gemiddelde, normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende consument.

In haar commerciële brochure verwijst Mona Visa naar de specifieke eigenschappen van de klassieke PVC-spanplafonds, waarvan Normalu, naar eigen zeggen, de voornaamste producent is.

Bij de gemiddelde consument laat dit een (impliciete) identificatie toe met een groep van concurrenten. Het hof merkt overigens op dat een identificatie van Normalu als individuele concurrent niet vereist is (cf. Cass. 29 april 2004, C020058N, www.juridat.be).

44. Samengevat is het hof van oordeel dat de vermeldingen door Mona Visa in haar commerciële brochure vergelijkende reclame uitmaken.
45. Artikel VI.17, § 1 van het Wetboek van economisch recht bepaalt dat vergelijkende reclame geoorloofd is op voorwaarde dat ze:
- 1° niet misleidend is in de zin van de artikelen VI.97 tot VI.100 en het artikel VI.105, 1°;
 - 2° goederen of diensten vergelijkt die in dezelfde behoeften voorzien of voor hetzelfde doel zijn bestemd;
 - 3° op objectieve wijze een of meer wezenlijke, relevante, controleerbare en representatieve kenmerken van deze goederen en diensten, waartoe ook de prijs kan behoren, met elkaar vergelijkt;
 - 4° er niet toe leidt dat onder ondernemingen de adverteerder met een concurrent, of de merken, handelsnamen, andere onderscheidende kenmerken, goederen of diensten van de adverteerder met die van een concurrent worden verward;
 - 5° niet de goede naam schaadt van en zich niet kleinerend uitlaat over de merken, handelsnamen, andere onderscheidende kenmerken, goederen, diensten, activiteiten of omstandigheden van een concurrent;
 - 6° voor goederen met een benaming van oorsprong in elk geval betrekking heeft op goederen met dezelfde benaming;
 - 7° geen oneerlijk voordeel oplevert ten gevolge van de bekendheid van een merk, handelsnaam of andere onderscheidende kenmerken van een concurrent dan wel van de oorsprongsbenamingen van concurrerende goederen;
 - 8° goederen of diensten niet voorstelt als een imitatie of namaak van goederen of diensten met een beschermd handelsmerk of beschermde handelsnaam.

Als vergelijkende reclame deze (cumulatieve) voorwaarden niet naleeft, is zij verboden in toepassing van artikel VI.17, § 2 van het Wetboek van economisch recht.

46. Mona Visa moet in staat zijn met passende middelen de materiële juistheid aan te tonen van de feitelijke gegevens vervat in het hoofdstuk "*We compare*" van haar commerciële brochure.
47. Conform artikel VI.17, § 1, 3° van het Wetboek van economisch recht moeten de cumulatieve criteria van wezenlijkheid, relevantie, controleerbaarheid en representativiteit van het vergeleken kenmerk van een product bijdragen tot het waarborgen van de objectiviteit van die vergelijking. De kenmerken die aan deze vier

criteria beantwoorden, moeten bovendien objectief worden vergeleken met het oog op het uitsluiten van een subjectieve beoordeling door degene die vergelijkt (zie rechtsoverwegingen 44-46 in HvJ 19 september 2006, Lidl/Colruyt, ECLI:EU:C:2006:585, www.curia.europa.eu).

Objectiviteit moet dan in die zin begrepen worden dat zuiver subjectieve, niet-dienstige, gratuite vergelijkingen voor de consument verboden zijn (zie R. STEENNOT, G. STRAETMANS, E. TERRY, B. KEIRSBILCK en B. WYSEUR, Consumentenbescherming (2008-2014) en Marktpraktijken (2011-2014), *TPR* 2015-3/4, nr. 101).

48. De eerste rechter overwoog terecht dat de door Mona Visa aangevoerde kenmerken van haar polyesterspanplafond niet controleerbaar zijn en niet aangetoond worden door objectieve testen (K. DEWAELE, "Vergelijkende reclame: overzicht van rechtspraak (2002-2004)", *TBH* 2005, 754, nr. 25). Er ligt geen objectieve studie voor waarbij bepaalde kenmerken van een PVC-plafonddoek vergeleken worden met polyesterspandoek. Het blijft bij vrijblijvende beweringen. Beweren dat het feitelijke waarheden betreft, volstaat niet.
49. Het hof stelt vast dat de door Mona Visa aangewende stukken 14, 15, 19, 20 en 24-26 niet voldoen aan de objectiviteitsvereiste.

Zo dateren deze stukken allemaal van na de redactie van de vergelijkende tabel zodat zij er niet aan de basis van kunnen liggen.

Zelfs indien bepaalde stukken (namelijk de stukken 19 en 24-26 van Mona Visa) toch al bestaan zouden hebben voordat Mona Visa haar vergelijkende tabel opstelde, dan nog zijn zij niet of niet voldoende controleerbaar omdat de consument er geen kennis kan van nemen bij gebreke aan verwijzing ernaar. Hoe dan ook beschouwt het hof de loutere beweringen door aanbieders van spanplafonds niet als afdoende objectieve en controleerbare elementen. Veelzeggend is bovendien dat Mona Visa de aanwijzing van een gerechtsdeskundige vordert om de juistheid van haar vergelijkende tabel aan te tonen.

50. Mona Visa toont niet aan dat zij voldeed aan de vereisten bepaald in artikel VI.17, § 1 van het Wetboek van economisch recht. Zij voerde bijgevolg ongeoorloofde vergelijkende reclame, wat een met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad in zin van artikel VI.104 van het Wetboek van economisch recht uitmaakt.

Het bestreden vonnis moet ook op dit punt bevestigd worden.

51. Ten onrechte vordert Mona Visa minstens de halvering van de haar opgelegde dwangsommen. Dit is merkwaardig nu de eerste rechter vaststelde dat Mona Visa geen betwisting over de dwangsommen voerde, maar hij deze ambtshalve toch matigde omwille van hun uiterst overdreven karakter. Tegelijk bepaalde hij ambtshalve een maximumbedrag.

Dwangsommen moeten een nuttig afschrikkingseffect hebben. De door de eerste rechter opgelegde dwangsommen betreffen bedragen die aanspoorden tot nakoming van de bevolen staking zonder ontwrichtend echter te zijn voor Mona Visa. Minstens toont Mona Visa niet aan (bij voorbeeld door overlegging van haar jaarrekening) dat de verbeurde dwangsommen een (aanzienlijke) impact hebben op haar financiële situatie. Niets staat dan ook de gevorderde vrijgave van de verbeurde dwangsommen in de weg.

4.2.2 Hoofdberoep over de tegeneis

52. Het hoofdberoep strekt er verder toe het oordeel van de eerste rechter over de tegeneis, namelijk vooreerst dat de begrippen “folie” en “500 cm” niet feitelijk onjuist waren en dus geen misleidende marktpraktijk uitmaakten, te hervormen.
53. Het begrip “folie” (in plaats van textiel) hanteren voor een geweven polyesterdoek misleidt, ook naar het oordeel van het hof, de consument niet. De consument zoekt een manier om een wand in één stuk te bekleden zonder onderscheid te maken tussen een folie, dan wel een geweven textieldoek, al dan niet bedrukt. Illustratief in dat verband is de website www.mijnspanplafond.be waarin sprake is van een “kunstdoek uit PVC of polyester” (stuk F.2.A Normalu).

Wat Mona Visa bestempelt als een “wezenlijk en doorslaggevend verschil” en een “essentieel technisch verschil” lijkt eerder een semantische discussie. Volgens Van Dale kan een folie immers ook vervaardigd zijn uit kunststof (zoals PVC) (stuk F.5 Normalu). Dit geldt des te meer nu Normalu aantoont dat zelfs het begrip “textielfolie”, dus de combinatie van beide termen, een ingeburgerd begrip is in de industrie (stuk F.3 Normalu).

54. Wat de afmetingen betreft, motiveerde de eerste rechter terecht dat de consument evenmin misleid wordt door het feit of een wandbekleding juist 500 cm (volgens

Normalu), dan wel 494 cm (volgens Mona Visa) meet. Zelfs aangenomen dat Normalu zou overdrijven in haar reclame, dan nog zal het verschil van 6 cm op een totale breedte 500 cm de keuze van de consument niet beïnvloeden.

55. Er is evenmin sprake van een oneerlijke marktpraktijk doordat Normalu op geen enkele manier zou aangeven dat een Barrisol-spanplafond bestaat uit PVC-folie. Deze bewering vindt geen enkele objectieve steun in de feiten. Op de website van Normalu is namelijk uitdrukkelijk te lezen dat een Barrisol-spanplafond een onontvlambare PVC-folie is die met behulp van een specifiek profiel op de muuromtrek onder warmte gespannen wordt (zie hoger randnummer 4).

Meteen staat ook vast dat een consument, bezoeker van de website van Normalu, ingelicht is dat de PVC-folie onder warmte gespannen wordt. Dat blijkt overigens ook uit de beschikbare en verhelderende video, waaruit het gebruik van een warmtekanon (en waarbij de plaatser omgeven is door publiek) duidelijk blijkt (stuk E.1^{quater} Normalu).

56. Ook wat betreft de beweerde oneerlijke marktpraktijk doordat Normalu op haar website zou vermelden dat haar spanplafonds snel en proper geplaatst kunnen worden zonder dat meubels verplaatst moeten worden en dat alle verlichting ingebouwd kan worden, negeert Mona Visa de objectieve feiten. Het hof verwijst daarvoor kortheidshalve opnieuw naar randnummer 4. De risico's of limieten in verband met verlichting worden overigens expliciet geduid in de reclame van Normalu.

Mona Visa faalt in de op haar rustende bewijslast dat het gebruik van het warmtekanon de kamer zou verhitten tot 70° C waardoor de kamer volledig ontruimd zou moeten worden.

57. Zoals de eerste rechter is ook het hof van oordeel dat de consument door de reclame van Normalu op geen enkel punt misleid wordt.

4.2.3 Incidenteel beroep

58. Uit het feitenrelaas (zie meer bepaald hoger randnummer 5) blijkt dat Mona Visa zich minstens op het moment van de gedinginleidende dagvaarding uitgaaf als producent van de door haar geplaatste doeken (*Onze creatieve wand- en plafonddoeken ...*, *MonaVisa® is een polyester geweven doek ...*). Pas en enkel bij raadpleging van de

website en na doorklikken op de rubriek “*Technisch*”, op de subrubriek “*Certificaten*” en op het icoon “*CE Standard*” kreeg de consument een vervallen certificaat van Clipso te zien.

Dit geldt des te meer, nu Mona Visa zelf uitdrukkelijk in conclusie erkent dat de meeste polyesterdoeken niet bedrukt worden en haar rol zich dus beperkt tot de distributie / verkoop en plaatsing van Clipso-doeken; slechts een klein deel ervan wordt bedrukt.

Dat een consument beweerdelijk een staalkaart van Clipso voorgelegd zou worden (zie stuk 21 Mona Visa) doet geen afbreuk aan het feit dat Mona Visa minstens liet uitschijnen producent te zijn. Immers, een consument krijgt de staalkaart pas te zien bij een bezoek aan een vestiging van Mona Visa, terwijl zijn besluit over een transactie al voorafgaandelijk aan dat winkelbezoek genomen kan zijn. De informatie op de website en in de commerciële brochures van Mona Visa is al gericht op de beïnvloeding van het aankoopgedrag van de consument.

59. Terecht merkt Mona Visa op dat informatie over de herkomst van producten essentiële informatie is in de zin van artikel VI.97 van het Wetboek van economisch recht.
60. Lopende de procedure paste Mona Visa haar website aan door een uitdrukkelijke vermelding van de Clipso-doeken. Mona Visa toont echter niet aan dat zij ook haar commerciële brochures in dezelfde zin aangepast heeft. Uit stuk 5 van Mona Visa en stuk B.7 van Normalu blijkt alvast geen dergelijke aanpassing zodat er sprake is van een misleidende omissie in de zin van artikel VI.99, § 1 van het Wetboek van economisch recht.
61. Verder begaat Mona Visa (minstens beging zij op het moment van de dagvaarding) een misleidende handelspraktijk in de zin van artikel VI.100, 2° van het Wetboek van economisch recht door het aanbrengen op haar website en in haar commerciële brochures van vertrouwens-, kwaliteits- of ander soortgelijk labels zonder daarvoor de vereiste toestemming te hebben gekregen.

Concreet bracht Mona Visa enerzijds certificaten aan over *onbedrukte* Clipso-doeken (waarvan de testresultaten dus enkel gelden voor ongewijzigde doeken), terwijl het door haar *bedrukte* (en dus gewijzigde) doeken betrof (zie hoger randnummer 32). Door naderhand op haar website de boodschap “*Deze certificaten zijn enkel geldig*”

voor de onbeprinte doeken.” te plaatsen (zie stukken B.2bis en B.2ter Normalu), erkende Mona Visa impliciet dat de oorspronkelijke certificaten of labels niet geldig waren. Opnieuw moet vastgesteld worden dat de commerciële brochures nog niet aangepast zijn (zie stuk B.7 Normalu).

Anderzijds wendde Mona Visa (minstens op het moment van de dagvaarding, namelijk op 13 augustus 2015) op haar website en in haar commerciële brochures *vervallen* certificaten aan, namelijk:

- het CE-certificaat (stuk B.1, p. 17 Normalu), vervallen op 14 april 2013,
- het Rina-certificaat (stuk B.3.a Normalu), vervallen op 14 september 2014, en
- het IMO-certificaat (stuk B.3.h Normalu), vervallen op 31 maart 2015

Deze misleidende marktpraktijken door Mona Visa staan vast en nopen tot een bijkomend stakingsbevel, nu het herhalingsgevaar niet objectief uitgesloten is, zelfs indien Mona Visa intussen tot enige regularisatie overgegaan zou zijn.

62. Het hof verwerpt het incidenteel beroep in de mate dat het betrekking heeft op het gebruik van bepaalde certificaten die slecht slaan op welbepaalde referenties van doeken, op het gebruik van obsoleete brandcertificaten of op micro-perforaties (al dan niet bekomen door een onvolledige coating). In alle gevallen faalt Normalu in de op haar rustende bewijslast van de beweerde misleiding.
63. Normalu faalt ook in het bewijs van de beweerde misleiding door in reclame te vermelden dat polyesterdoeken koud geplaatst worden. Uit niets blijkt dat Mona Visa een verfstripper gebruikt bij de plaatsing. Zelfs indien aangenomen zou worden dat een plaatser van Mona Visa daar toch gebruikt van maakt, dan heeft het enkel betrekking op het uitvoeren van kleine, lokale correcties. Dit beperkte gebruik wijzigt de volledige installatie niet meteen in een “warme plaatsing”. Het hof onderschrijft het oordeel van de eerste rechter op dit punt.

4.2.4 Uitbreiding van de oorspronkelijke hoofdeis

64. Mona Visa houdt ten onrechte voor dat de uitbreiding door Normalu van haar oorspronkelijke hoofdeis ontoelaatbaar is.

Immers, uit de artikelen 807 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat de toepassing van artikel 807 ook in hoger beroep enkel vereist dat de uitbreiding of wijziging van de vordering berust op “een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd”

(Cass. 29 november 2002, C000729N en C000156N, www.juridat.be, zie ook S. MOSSELMANS, “De aanpassing van de vordering in de zin van artikel 807 Ger.W.” in X., “Goed procesrecht – goed procederen”, XXIXe Postuniversitaire Cyclus Willy Delva 2002-2003, Mechelen, Kluwer, p. 330, nr. 48).

65. In haar dagvaarding van 13 augustus 2015 voerde Normalu aan dat Mona Visa onder meer producten in de handel bracht zonder te beschikken over de vereiste certificatie in de zin van de Verordening en dat Mona Visa bovendien misleidende informatie over de samenstelling van de producten gaf omwille van het gebruik van de vermelding “100% PVC-vrij”.

Bij beroepsconclusie breidde Normalu haar eis uit voor feiten (die nauw aanleunen bij de oorspronkelijke feiten) maar zich situeren tijdens de procedure. Het hof beschouwt de uitbreiding van de oorspronkelijke hoofdeis dan ook als toelaatbaar.

66. Ten gronde stelt het hof vast dat Mona Visa (minstens op het moment van de dagvaarding nog) niet beschikte over de attesten van Centexbel, die namelijk dateren van 10 oktober 2016 en 22 december 2016 (stukken 27-28 Mona Visa) en dat Mona Visa bedrukte polyesterdoeken in de handel bracht zonder de Verordening na te leven.
67. De vermelding door Mona Visa op haar website dat de spanplafonddoeken 100% PVC-vrij zijn, acht het hof niet misleidend, nu de doeken op zich inderdaad enkel uit polyester vervaardigd zijn. Zij moet inderdaad toegelaten worden om zich op dit punt te onderscheiden.
68. Gelet op de inspanningen die Mona Visa al gedaan heeft of zich deels te conformeren, behoren de dwangsommen beperkt te worden, zoals uiteengezet in het dispositief van dit arrest.

4.2.5 Schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beroep

69. Dat het hoger beroep te kwader trouw of met het oogmerk te schaden ingesteld werd, blijkt nergens uit, zodat Normalu ten onrechte schadevergoeding vordert wegens tergend en roekeloos hoger beroep.

70. Omwille van de bovenstaande motivering acht het hof het niet nuttig om verder in te gaan op overige middelen en argumentatie van partijen (waaronder de gevorderde expertise).

4.3 De gerechtskosten

71. In toepassing van de artikelen 1017, 1022 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek en gelet de gedeeltelijke inwilliging van het incidenteel beroep, moet Mona Visa beschouwd worden als de in het ongelijk gestelde partij.

De kosten in hoger beroep moeten niet begroot worden aan de zijde van Mona Visa, vermits deze te haren laste blijven.

72. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor een niet in geld waardeerbare vordering is 1.440 euro.

Het door Normalu gevorderd maximumbedrag kan niet toegekend worden. Een afwijking van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding is slechts mogelijk in vier limitatief omschreven gevallen. De criteria "*financiële draagkracht*", "*complexiteit van de zaak*" en "*contractueel bepaalde vergoedingen*" zijn evenwel niet van toepassing.

Rest dus enkel het criterium van "*het kennelijk onredelijk karakter van de situatie*". Dat de situatie onredelijk moet zijn, lijkt uit te sluiten dat de onredelijkheid van personen gesanctioneerd wordt met de toepassing van het maximumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding. De houding van Mona Visa is niet van aard om te gewagen van een kennelijk onredelijke situatie.

5. DE BESLISSING

HET HOF,

- verklaart het hoofdberoep door Mona Visa toelaatbaar, maar ongegrond.
- verklaart het incidenteel beroep door Normalu toelaatbaar en deels gegrond.

- bevestigt het bestreden vonnis van 4 augustus 2016 van de voorzitter van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Kortrijk zetelend zoals in kort geding met AR-nummer A/15/03586.

- zegt bijkomend het volgende voor recht:
 - A.1 stelt vast dat de beweringen van Mona Visa, op haar website en in haar commerciële brochures, waarbij Mona Visa zichzelf voorstelt (of tenminste voorstelde) als een producent van spanplafonds, zonder duidelijk aan te geven dat de producten die zij verdeelt afkomstig zijn van Clipso, de gemiddelde consument misleiden of kunnen misleiden over de commerciële oorsprong van de producten die Mona Visa verdeelt en misleidende marktpraktijken uitmaken;

 - A.2 verbiedt Mona Visa om op haar website of op elke andere manier, reclame te voeren waarbij zij zichzelf expliciet of impliciet als producent van haar eigen systeem van spanplafonds voorstelt, zonder duidelijk aan te geven dat zij de producten die zij verdeelt in werkelijkheid niet produceert maar afneemt van Clipso of van een andere producent, zolang dit het geval zal zijn, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf 30 dagen na de betekening van dit arrest;

 - B.1 stelt vast dat Mona Visa zich schuldig gemaakt heeft aan misleidende marktpraktijken door op haar website en in haar commerciële brochures te verwijzen naar certificaten of labels die vervallen zijn en naar certificaten of labels te verwijzen in verband met producten waarvoor deze labels of certificaten niet meer gelden omdat deze producten gewijzigd werden.

 - B.2 beveelt Mona Visa de staking van elke verwijzing, op haar website en op elke andere manier, naar certificaten of labels die vervallen zijn of naar certificaten of labels die niet meer gelden omdat deze producten gewijzigd werden, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf 30 dagen na de betekening van dit arrest;

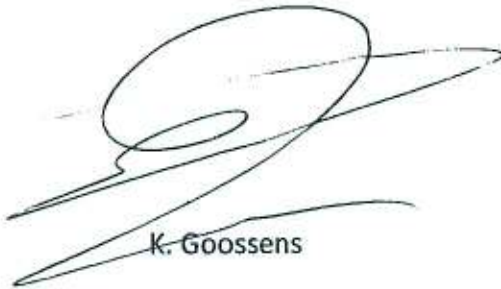

- verklaart de uitbreiding van de oorspronkelijke hoofdeis door Normalu toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.
 - C.1 stelt vast dat Mona Visa zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door te verklaren dat haar bedrukte spanplafonds conform de geharmoniseerde norm EN:14716 zijn zonder hiervoor de typeonderzoeken vereist door deze norm te hebben laten uitvoeren overeenkomstig de Verordening;
 - C.2 beveelt Mona Visa de staking van elke berichtgeving, op haar website of op elke andere manier, waarbij zij rechtstreeks of onrechtstreeks zou verklaren dat haar spanplafonds of sommige categorieën van haar spanplafonds, conform de geharmoniseerde norm EN:14716 zijn, terwijl Mona Visa de typeonderzoeken vereist door deze norm niet zou hebben laten uitvoeren voor deze spanplafonds of categorieën van spanplafonds, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per inbreuk en per dag dat deze inbreuk zou worden voortgezet, vanaf 30 dagen na de betekening van dit arrest;
 - D.1 stelt vast dat Mona Visa zich schuldig maakt aan oneerlijke marktpraktijken door spanplafonds, onder meer bedrukte spanplafonds, in de handel te brengen of aan te bieden zonder dat zij hiervoor de typeonderzoeken bepaald door de toepasselijke geharmoniseerde norm heeft laten uitvoeren overeenkomstig de Verordening;
 - D.2 beveelt Mona Visa de staking van elke commercialisering of aanbod van spanplafonds, in het bijzonder bedrukte spanplafonds, zonder dat zij hiervoor de typeonderzoeken bepaald door de toepasselijke geharmoniseerde norm heeft laten uitvoeren overeenkomstig de Verordening, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 EUR per dag dat een dergelijk aanbod gemaakt zou worden op haar website of op elke andere manier en van 1.000 EUR per verkoop of levering van een spanplafond dat in strijd met dit arrest zou verkocht of geleverd worden, vanaf 30 dagen na de betekening van dit arrest;
- bepaalt het maximum van de te verbeuren dwangsommen voor de bijkomend opgelegde stakingsbevelen op 25.000 euro.

- beveelt de vrijgave van de door Mona Visa op het rekeningnummer BE75 6304 0733 1351 geconsigneerde som vermeerderd met de interesten ten gunste van Normalu.
- veroordeelt Mona Visa tot de kosten van het hoger beroep, begroot aan de zijde van Normalu op 1.440 euro rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep.

Aldus gewezen door de zevende kamer van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit Michel Oosterlinck, raadsheer, waarnemend voorzitter, bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier, en uitgesproken door de voorzitter in openbare zitting op maandag **05 maart 2018**.

K. Goossens

M. Oosterlinck

Eensluidend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economische Zaken, Algemene Directie

art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Gent, 06-03-2018

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "C. DE PAUW".

C. DE PAUW
Griffier